2. Téma katecheze o předávání víry prarodičů vnoučatům

Darovaný čas není ztracený čas, ale získaný čas.

Struktura Katecheze

1. Úvod

- Představení tématu: Darovaný čas není ztracený čas, ale získaný čas.
- Cíl katecheze: Osobní odpovědi na klíčové otázky.

2. Moje hodnota a hodnota času

- Jsem tu, mám (ještě) co dát?
- Symbolika společného života otců a synů po staletí.
- Prostor na otázky

3. Noe je pro nás příkladem

- Noe jako zachránce před zánikem a potopou.
- Noe jako vzor stáří, které rodí život.
- Prostor na otázky

4. Žalm 71: „V čase stáří mě neopouštěj“

- Obavy a strach starých lidí z opuštění.
- Hospodin na nás pamatuje už od matčina lůna.
- Prostor na otázky

5. Poslání seniorů

- Stáří může „zachraňovat svět“.
- Výjimečná vnímavost stařeckého věku k projevům pozornosti a citům.
- Prostor na otázky

6. Příběh

7. Diskuze

1. Úvod

Cílem katecheze je uvědomění si, že čas, který nám je dán, má být časem, který plodí lásku.

I přes fyzická omezení je důležité využít čas, který nám byl dán, abychom svět kolem sebe dělali krásným místem pro žití všech generací.

2. Moje hodnota a hodnota času

Možná, že jste už někde slyšeli podobnou větu: „Pánbůh na mě asi zapomněl.“ Většinou takto mluví ti, kteří jsou sami, jejichž kamarádi z mládí nebo rodinný příslušníci již odešli na věčnost, a oni tak nějak zůstali sami. Možná, že si stejně jako tito lidé pokládáte podobné otázky: „Mám tady ještě nějaký úkol? Jsem ještě pro někoho důležitý/důležitá?

Jedním z největších darů, který si můžeme vzájemně dát, je čas. Když si darujeme čas, zlepšujeme vztahy. Může nás zarazit, že v rodokmenech praotců víry se dočítáme o jejich velké dlouhověkosti. Proč jim Bůh dopřál tak dlouhý čas? Jak tento čas měli naplnit? Jejich dlouhověkost můžeme číst i jako symbol, velmi silný a hluboký. Otcové a synové žijí společně, po staletí. Je to iniciační doba, ve které díky moudrosti a zralosti otců mohou synové najít svůj obraz v Božím obrazu, v Božím plánu. Staří mohou doprovázet, předávat a ukazovat cestu mladým. To vyžaduje čas na propojení obou generací. Každý okamžik, ve kterém se nespěchá, ve kterém tzv. “ztrácíme čas“ pro druhého, je totiž velmi důležitý.

Prostor na otázky:

1. *Jak se cítím užitečný/á?*
2. *Jsou mé zkušenosti pro někoho darem?*
3. *Umím „ztrácet“ pro druhé čas?*

3. Noe

Jedním ze starců, který zachránil nás všechny, byl Noe. Tento biblický příběh nám svým symbolickým jazykem své doby vypráví o záchraně před zánikem a potopou pozemského žití, kterou Bůh svěřil nejstaršímu ze všech, Noemovi, muži „spravedlivému“. Papež František si v této souvislosti klade otázku: „Zachraňuje stáří svět?“ A potřebujeme záchranu? Ano, potřebujeme, protože jsme vrženi do zmatků, do korupce a často to již nevnímáme. Nedokážeme se zastavit a vychutnat si krásu stvoření, vychutnat si vztahy vzájemné lásky. Běžíme sprintem a nemáme na sebe čas. Noe je vzorem stáří, které není mravně upadlé, nýbrž rodí život. Noe nekáže, nestěžuje si, neobviňuje, ale ujímá se budoucnosti ohroženého pokolení. Trpělivě plní Boží příkaz, staví archu a zachraňuje tak nejen svou rodinu, ale i nás.

Prostor na otázky:

1. *Jak jsem vnímavý/á ke stvoření a dokážu pro to nadchnout nejmenší generaci?*
2. *Může být pro mě Noe vzorem?*

4. Žalm 71

Žalm 71 „V čase stáří mě neopouštěj“ nás upozorňuje na obavy a strach starých lidí, že budou sami, že budou opuštěni. Ve stejném žalmu také zaznívá, že Hospodin na nás pamatuje už od matčina lůna. Bůh na nikoho nikdy nezapomene. To je příklad i pro člověka, který byl stvořen k Božímu obrazu. Nezapomínat na sebe vzájemně. Dopřávat si vzájemný čas s nasloucháním a pozorností, protože díky tomu si vzájemně obě generace pomáhají na cestě k Bohu.

Prostor na otázky:

1. *Prožívám strach z opuštěnosti?*
2. *Vím, že můj Stvořitel je vždy se mnou?*

5. Poslání seniorů

Stáří může „zachraňovat svět“! Výjimečná vnímavost stařeckého věku k projevům pozornosti, hnutí mysli a citům, které nás polidšťují, by se měla stát posláním mnoha seniorů a jejich volbou lásky vůči novým generacím.

Poslouchejme jako Noe, co k nám mluví Bůh. Ptejme se po Boží vůli s odvahou, že to zvládneme. Nebojme se výsměchu, buďme pravdiví a moudří. Nedejme se odradit tím, že nám mladá generace nerozumí, že raději komunikují s mobilem než s námi. Buďme proaktivní a kreativní. Začínejme stále znovu. Naslouchejme, udělejme si na sebe vzájemně čas. Vhodnou formou (bez poučování a stěžování si) ukažme mladé generaci, že korupce, sobectví, touha po moci a individualismus nikam nevedou.

Prostor na otázky:

1. *Jaká je Boží vůle pro mě? Hledám ji?*
2. *Jaké mám nápady pro komunikaci s mladou generací, které by mohly inspirovat i další z mé generace?*

6. Příběh: Začni u sebe

Tento nápis je vyryt na hrobce jednoho biskupa (1100n.l.) v kryptě Westminsterského opatství:

Když jsem byl mladý a svobodný a má fantazie neznala žádné hranice, snil jsem, že změním svět. Jak jsem stárnul a moudřel, zjišťoval jsem, že se svět nezmění, a tak jsem svůj záměr trochu omezil a rozhodl se změnit jen svou zem.

Ale, jak se zdálo, nedala se změnit ani ta.

Když jsem dospěl ke sklonku svého života, podnikl jsem poslední zoufalý pokus a rozhodl se změnit alespoň svou rodinu, své nejbližší, ale ani to se mi bohužel nepodařilo.

A teprve nyní jsem si na smrtelném loži uvědomil, že kdybych nejdřív změnil sám sebe, šel bych příkladem své rodině, která by se také změnila.

Díky pomoci a povzbuzení své rodiny bych dokázal zlepšit svou zemi a – kdo ví? – možná bych dokázal změnit i celý svět.

Převzato z knihy Slepičí polévka pro duši

7. Diskuze a sdílení

Prostor pro sdílení ve skupině a odpovědi na otázky.

Autor textu: Mgr. Martina Fürstová
Autor obrázku: Barbora Fürstová